

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi A.Ż.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.
II AKa 25/22,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 29 maja 2025 r.

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Krakowie na rzecz skarżącego A.Ż. kwotę 200 (dwieście)
złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 marca 2025 r. (data stempla pocztowego) A.Ż. (dalej: „skarżący”), zastępowany przez adwokat A.B., złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie o sygn. akt II AKa 25/22. Skarżący wniósł o: (I) stwierdzenie przewlekłości postępowania, (II) wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, (III) zasądzenie na rzecz skarżącego sumy pieniężnej adekwatnej do ilości lat prowadzonego postępowania karnego.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że w przedmiotowej sprawie skierowano do sądu akt oskarżenia w 2010 roku. Dopiero 13 czerwca 2017 roku wydano wyrok w I

instancji. Apelacje stron zostały rozpoznane wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 lutego 2019 roku. Na skutek złożonych kasacji sprawa w zakresie uznania A.Ż. za winnego jednego z zarzucanych mu czynów została uchylona do ponownego rozpoznania. Wskazano, że sprawa nie ma charakteru aż tak wyjątkowo skomplikowanego, aby nie mogła zakończyć się ostatecznie przez 15 lat.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa – Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie wniósł o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Pismem z dnia 23 maja 2025 r. (data stempla pocztowego) A.Ż. uzupełnił wniesioną wcześniej skargę na przewlekłość postępowania opisując przebieg postępowania od 2010 r. i kwestionując sposób przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”, „u.s.p.p.”), skarga powinna zawierać: (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania oznacza wskazanie czasu trwania postępowania świadczącego o wystąpieniu przewlekłości oraz konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu. Wskazanie tych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała tj. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały

podjęte w ogóle i czym zwłoka została spowodowana (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05; 7 czerwca 2005 r., III SPP 113/05, 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 11 grudnia 2013 r., III SPP 256/13; 10 czerwca 2020 r., I NSP 69/20).

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

W rozpoznawanej skardze skarżący nie wymienił żadnych uchybień ani wadliwości po stronie Sądu Apelacyjnego w Krakowie, które spowodowały naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie w sprawie o sygn. II AKa 25/22. W uzasadnieniu skargi opisano dotychczasowy przebieg postępowania od momentu wniesienia aktu oskarżenia do sądu do postępowania kasacyjnego, czyli na etapie, który nie podlega ocenie przez Sąd Najwyższy. Ten brak musi zatem zostać uznany za niedochowanie wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Pismo skarżącego nie zawiera właściwego uzasadnienia, co sprawia, że Sąd Najwyższy pozbawiony jest możliwości merytorycznego rozpoznania wniesionej skargi.

W związku z powyższym, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

M.L.

[a.ł]